

908(474.5)

Piliakalnis vadinamas Lapinsko dvaru [Lekemės kaimas, Plungės rajonas] [Rankraštis] : [atsiminimai apie buvusį dvarą] / P. Lukošius; užrašė Liucija Gedmontienė. – [Lekemė], [b. m.]. – 2 lap. – Rankraštinis dokumento originalas spausdintas rašomąja mašinėle. Tekstas vienoje lapo pusėje. – [Skaitmeninis objektas]

- I. Lukošius P.
- II. Gedmontienė, Liucija
 - 1. Dvarai – Lietuva. Plungės rajonas (Lietuva)
 - 2. Atsiminimai

UDK: 908(474.5)

Saugojimo vieta: Kraštotyros skaitykla

PILIAKAINIS VADINAMAS LAPINSKO KAPU

STALGĒŅU SENIŅIJA

LEKEMĒS KAIMAS

Noriu papasakoti apie savo Lekemės kaimą, kuriame praleidau visus savo gyvenimo metus. Tur būt ir toliau ten gyvensiu, nes ten gimęs ir užaugęs.

Tada, kai aš dar jaunas buvau, čia buvo dvare laukai, kalvoti ir nelygūs. Palesi dvarą, ilmoje, vingi varo Minijs. Dvare gaspadorius Lapinskas ilgam išliko mane atsintyje. Darbams dirbti jis samdydavo 3 mergas ir 3 bernus, kerdžių, gaspadinę ir piemenį. Samdydavo ir pieno vežėją, kuris vežiodavo pieną į miestą. Visus padargus Lapinskas turėjo gerus. Kinkymai buvo puikūs su lenciūginiais pustrėngiais. Darbininkams buvo geras. Atėjęs visada liepdavo pasėdėti, pailsėti, pakalbindavo. Valgi irgi duodavo gerą. Jei darbininkai nesuspėdavo pareiti laiku pietų ar vakarienės, visada tavo dali palikdavo, kad galėtum vėliau parėjęs pasistiprinti.

Nežinau, ar pasakoti apie tai, kaip jis žiūrėjo į tikėjimą. Buvo toks atsitikimas: rudenį visada važiuodavo "kalėdininkai", taip ir tą rudenį, kaip visada, jie atsilankė ir pas Lapinską. Lapinskas už atsilankymą klebonui padėjo 100 litų. Klebonas nepatenkintas sumurmėjo: "Mažai duodi", o Lapinskas atsakė:

-Ne aš vienas duodu, o visi po truputį ir taip daug susidarys. Klebonas užsirūstino šitėkiu jo pasakymu ir pradėjo gąsdinti, jog jis neleisias jam pasilaidoti kapinėse. ~~pesi~~ Tačiau Lapinskas neišsigando:

-Visur žemė vienoda, - tarė.

Nusivedė sakrastijoną su vargoninku, pripylė po maišą grūdų, o nuo stalo atsiėmė pinigus, iškišo kišenėn ir pasakė: "Daugiau nebeatvažiuokit". Po to "Kalėdninkai" daugiau nebeužvažiavo. Tačiau savo šeimyną varė bašnyčion.

Laisvalaikiu labai mėgo sėdėti ant pilelės. Ten jis turėjo pasidaręs suolelį. Ten jis turėjo pasidaręs suolelį. Rašydavo, skaitydavo. Ten ir pasilaidojo. Sūnus jį norėjo laidoti kapinėse, bet, kadangi tėvas taip buvo prašęs, tai ir vykdė tėvo valią.

Mirė Lapinskas turėdamas apie 70-80 metų. Palaidoti padėjo Girkentas, Vaitkevičienė. Jie ir buvo geriausi Lapinskių draugai. Mirė 1942 metais.

Jo kapą aptvėriau, iškasiau šaiptelius, padariau suolelį. Viską darau iš šmoniškumo. Juk vis dėlto žmogus. Be to, jis labai mylėjo vaikus, buvo labai jautrios širdies, linksmas žmogus.

Atsiminimus pasakojo P. Lukošius
Surašė Gedmontienė

Lucija